

гарски и трѣбва да се облѣче въ българска военна форма. Рускиятъ царъ телеграфира на султана, че той е длъженъ да приеме Александра като български князь, а не като турски паша. Султанътъ склони.

И князь Александъръ, облѣченъ въ красива военна форма, съ бѣлъ калпакъ на глава, съ високо бѣло перо на калпака, придруженъ отъ своитѣ хора, седналъ въ султанска каляска, теглена отъ 4 жребеца, гордо пристига въ султанския дворецъ и съ твърди крачки се явява предъ султана. Всички паши, събрани въ двореца, се чудятъ, като виждатъ високия, хубавъ и смѣлъ князь, който стѣпва решително и юнашки. Султанътъ се ржувалъ съ младия князь, поканилъ го на обѣдъ и му пожелалъ добро царуване въ България.

Пристигане на княза въ Търново и даване клетва.

Отъ Цариградъ князътъ тръгна за България. Въ Търново той стигна на 25 юний. Бѣха издигнати много високи и красиви порти около града и по пжтищата, украсени съ знамена и зеленина за неговото посрѣщане. Цѣлиятъ народъ отъ села и градове се стече, нареди се по пжтищата и съ гръмогласно ура посрѣщаше новия князь. На 26 юний князътъ отиде въ Великото народно събрание. Всички народни представители се покланятъ и викатъ ура! Князътъ се изкачи на трона, отложи шапка; владицитѣ го заобиколиха; той извади отъ пазва една сгъната хартия, разгъна я и прочете:

„Кълна се въ името на Всемогъщаго Бога, че свето и ненаруσιμο ще пазя Конституцията и законитѣ на Княжеството и че въ всичкитѣ си раз-